



CUVÂNT ÎMPOTRIVA REÎNCARNĂRII (METEMPSIHOZA)

*Și precum este oamenilor o dată să moară,
iar după aceea să fie judecata... (Evrei 9, 27)*

Cea mai mare nebunie, păgânătate și rătăcire de la adevăr este aceea de a crede cineva că sufletul omului după moarte intră în alte trupuri de dobitoace, de fiare, de păsări etc. În toată învățătura dumnezeieștilor Scripturi, a Evangheliei lui Hristos, în învățăturile Sfinților Apostoli și ale Sfinților Părinți, nu găsim vreo mărturie despre această rătăcită și spurcată învățătură.

Mântuitorul nostru Iisus Hristos, în dumnezeiasca Sa Evanghelie, ne arată unde merg sufletele oamenilor după moarte, zicând: *Și a murit săracul și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam. A murit și bogatul și s-a înmormântat.* Apoi, arătând unde s-a dus, zice: *Și în iad ridicându-și ochii săi, fiind în chinuri, el a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul lui.*

Iată deci unde merg sufletele oamenilor drepti și păcătoși după moarte: în rai (sânul lui Avraam), cei drepti, sau în iad, cei păcătoși, unde a mers și bogatul cel nemilostiv. De unde dar a ieșit această nebunie diavolească de a se crede că sufletele oamenilor după moarte se duc în alte trupuri? De

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Ne vorbește părintele Cleopa. – Ed. a 3-a. rev. – Vânători-Neamț: Mănăstirea Sihăstria, 2010

16 vol.

ISBN 978-973-7897-72-5

Vol. 13: – ISBN 978-973-7897-54-1

244:281.95

281.95(047.53)

unde a ieșit această nebună rătăcire că omul moare de mai multe ori și intră în diferite trupuri? Oare cei ce gândesc această nebunie nu-l aud pe marele Apostol Pavel, care zice: *Și precum este rânduit oamenilor ca o dată să moară, iar după aceasta să fie Judecata*¹? Oare nu aud acești rătăciți de la adevăr ce zice dumnezeiasca Scriptură: *...ca pulberea să se întoarcă în pământ cum a fost, iar sufletul să se întoarcă la Dumnezeu, Care l-a dat*²?

Vedem dar destul de luminat că o dată i s-a dat omului să moară și atunci trupul se întoarce în pământ, iar sufletul se întoarce la Dumnezeu, la Cel ce l-a dat pe el. Și nu arată că ar merge prin alte trupuri, cum bănuiesc cei stricați la minte și la înțelegere. O dată moare omul cu trupul său și o dată va fi învierea morților. Auzi ce zice Domnul: *Nu vă mirați de aceasta, că vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui. Și vor ieși cei ce au făcut cele bune, spre învierea vieții, iar cei ce au făcut cele rele, spre învierea osândirii*³.

De unde a ieșit această nebunie și păgânătate să se creadă că sufletele oamenilor, după moarte, intră în alte trupuri? Oare nu auzim ce zice marele Apostol Pavel: *Căci știm că, dacă acest cort, locuința noastră pământească, se va strica, avem zidire de la Dumnezeu, casă nefăcută de mână, veșnică, în ceruri*⁴? Unii din cei rătăciți cu această nebunie cred că omul s-ar naște de mai multe ori cu trupul, și, auzind că Sfântul Ioan Botezătorul ar fi

Ilie, au întrebat pe Sfântul Ioan Botezătorul, zicând: *Dar cine ești tu? Ești Ilie? Zis-a el: Nu sunt. Apoi iar l-au întrebat: Ești tu Proorocul? Și a răspuns: Nu. Deci au zis lui: Cine ești tu? Ca să dăm răspuns celor ce ne-au trimis* (adică fariseilor). *Ce spui tu despre tine însuși? El le-a zis: Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: «Îndreptați calea Domnului», precum a zis Isaia Proorocul*⁵.

Vezi cum dumnezeiescul și marele Prooroc Ioan Botezătorul a astupat gurile lor și a înfruntat părerile cele nebune ale fariseilor că Ilie s-ar fi întrupat în persoana Sfântului Ioan Botezătorul? Da, este adevărat că despre Sfântul Ioan Botezătorul s-a scris că *va merge înaintea Domnului cu duhul și cu puterea lui Ilie*⁶, dar nu că se va încarna în el Ilie Proorocul. Așa trebuie înțelese cele ce a zis Domnul: *Și dacă voiți să înțelegeți, el este Ilie, cel ce va să vină*⁷, anume că Sfântul Ioan Botezătorul a venit cu râvna și credința Proorocului Ilie, și nu era el Ilie reîncarnat. Fiindcă marele Prooroc Ilie va veni înainte de venirea a doua a Domnului, după cum a zis Domnul: *Ilie într-adevăr va veni și va așeza la loc toate*⁸. Da, va veni marele Prooroc Ilie mai înainte de venirea a doua a Domnului, dar nu cu alt trup, ci cu al lui, cu care s-a înălțat la cer cu căruța și cu caii de foc, așa cum l-a văzut Elisei⁹.

Așadar și Sfântul Ioan Botezătorul a venit cu credința și cu râvna lui Ilie, dar nu cu alt trup, ci cu trupul său, cu care s-a născut din Sfânta Elisabeta; și

¹ Evr. 9, 27; Iov 30, 23; Sir. 14, 12; 40, 3-4. ² Eccl. 12, 7.
³ Ioan 5, 28-29. ⁴ II Cor. 5, 1.

⁵ Ioan 1, 21-23. ⁶ Luca 1, 17. ⁷ Matei 11, 14. ⁸ Matei 17, 11.
⁹ IV Regi 2, 11-12.

Ilie va veni înainte de venirea a doua a Domnului, dar nu cu alt trup, ci cu al său, cu care s-a înălțat la cer, și nu cu trup reîncarnat. Noi știm, din dumnezeiasca Scriptură, că trupul nostru se întoarce, când murim, în pământ, precum a fost; și duhul se întoarce la Dumnezeu, Care l-a dat pe el¹⁰.

Marele Apostol Pavel ne arată că trupul nostru, acesta pe care îl purtăm, se va face țărână și nicidecum nu arată că sufletul nostru va intra în alte trupuri după moarte¹¹. Și dumnezeiescul părinte Efrem Sirul arată că nu este cu puțință ca după ce se duce cineva din această viață, iarăși să se mai întoarcă în alte trupuri¹². Și iarăși zice acest dumnezeiesc părinte Efrem Sirul: „Mare frică este atunci, mare cutremur, mare taină... când ne vom duce din veacul acesta la veacul cel nemărginit, de unde nimeni nu s-a mai întors”¹³.

Vai și amar de cei ce părăsesc sfânta și dreapta credință în Iisus Hristos, Domnul Dumnezeu și Mântuitorul nostru, și se iau după religiile cele păgâne ale budismului și ale hinduismului, care învață nebunia și rătăcirea cea mai stricăta și păgână a reîncarnării și a mutării sufletului, după moartea trupului, în alte trupuri.

Budismul este o religie fără Dumnezeu. Budismul lasă deci pe om propriilor sale puteri și propriilor sale lupte, neputincioase, cu răul. Religia

¹⁰ Eccl. 12, 7; II Tim. 4, 1. ¹¹ II Cor. 5, 1.

¹² Sfântul Efrem Sirul, *Cuvinte și Învățăături*, tomul III, *Cuvânt la Iulian Pustnicul*, Mănăstirea Neamț, 1823, pag. 314.

¹³ Idem, *Cuvânt la cei adormiți*, pag. 353.

budistă, pe drept cuvânt, a fost calificată ca ateistă¹⁴. La fel și religia hinduistă nu are o doctrină bine conturată despre Dumnezeu și despre lume sau despre raporturile dintre Dumnezeu și om și despre destinul uman¹⁵. Iată ce zice Iov: ...*dacă* (Dumnezeu) *ar lua înapoi la sine duhul Său și suflarea Sa, toate făpturile ar pieri deodată și omul s-ar întoarce în țărână*¹⁶.

Apoi dacă adevărul este acesta, că noi cei zidiți din pământ, după moarte, în pământ mergem și nu în alte trupuri, atunci de unde au luat oamenii cei stricați la minte și înșelați de draci, că sufletul omului după moarte intră în alte trupuri, până ce se va curăți ca să intre în nirvana („raiul” păgânilor și rătăciților de la adevăr, budiști și hinduși)?

Care religie este mai veche și mai adevărată decât a patriarhilor, a lui Adam, a lui Set, a lui Noe, a lui Avraam, care au fost sfinți văzători de Dumnezeu, Care a făcut cerul și pământul și pe om și toate cele văzute și nevăzute? Și care din acești mari și sfinți oameni ai lui Dumnezeu a lăsat vreo învățătură că sufletele oamenilor după moarte vor intra în alte trupuri, spre a se curăți de păcate?

Câtă nebunie este pentru un creștin să creadă în aceste drăcești învățături tocmai astăzi, când Evanghelia lui Hristos strălucește mai mult decât soarele în lume; să lase lumina Evangheliei lui

¹⁴ Vezi pe larg în *Istoria religiilor* de Dr. Emilian Vasilescu, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al B.O.R., București, 1982, pag. 237.

¹⁵ Idem, pag. 261. ¹⁶ Iov 34, 14-15.

Hristos și să creadă în învățăturile cele drăcești și păgâne și să se ducă în întunericul dracilor și a slujirii de idoli!

Oare acești oameni stricați la minte și diavoli nu aud pe Duhul Sfânt, că sufletul omului este *duh ce trece și nu se mai întoarce*¹⁷? De unde au luat blestemații păgâni această spurcată învățătură că sufletul omului după moarte se întoarce și intră în alte trupuri? Noi știm din Sfânta Evanghelie și din învățăturile marelui Apostol Pavel, că *toți vom sta înaintea divanului lui Iisus Hristos, la înfricoșata Judecată cea de apoi, ca să dăm seama de cele ce am lucrat prin trupul pe care îl avem și nu prin alte trupuri*, cum hulesc păgânii cei înșelați de diavoli¹⁸.

Nu aflăm în toată Sfânta și dumnezeiasca Scriptură vreun loc în care să scrie că noi după moarte vom da seamă de cele ce am lucrat în mai multe trupuri prin care am trecut cât am trăit pe acest pământ, ci numai prin acest trup, cu care ne-am născut și am trăit în lume. Câtă nebunie și rătăcire drăcească în capul vreunui om să creadă că Hristos, Domnul Dumnezeu și Mântuitorul nostru, ar fi înviat și S-ar fi proslăvit după învierea Sa cu alt trup și nu cu cel cu care s-a născut din Preacurata și Preasfânta Fecioară Maria.

Noi avem atâtea dovezi sfinte despre patima și învierea lui Hristos, Care S-a proslăvit în al Său Trup și nu în altul¹⁹. Noi știm că toate popoarele lumii se vor judeca de Hristos: păgânii, după legea

conștiinței lor și legea zidirii, iudeii, după legea lui Moise²⁰, iar creștinii, după Evanghelie²¹. Dar nicăieri în Sfânta Scriptură nu scrie că ne va judeca Buda sau Brahma sau Krishna sau alți idoli și slujitori ai demonilor și că vom fi întrebați de acești diavoli pentru cele ce am greșit în mai multe trupuri prin care am trecut când eram în această viață.

Cei ce cred aceste nebunii ale întunericului, vor merge împreună cu diavoli în ziua Judecății celei de apoi în muncile cele veșnice, după cum zice Sfântul Apostol Iuda în a sa sfântă epistolă, numind pe acești păgâni: *Valuri sălbatice ale mării, care își spumegă rușinea lor, stele rătăcitoare, căroră întunericul întunericului li se păstrează în veșnicie. Dar și Enoh, al șaptelea de la Adam, a proorocit despre aceștia, zicând: Iată, a venit Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Lui, ca să facă judecată împotriva tuturor și să mustre pe toți nelegiuiții de toate faptele nelegiuirii lor, în care au făcut fărădelege, și de toate cuvintele de ocară pe care ei, păcătoși, netemători de Dumnezeu, le-au rostit împotriva Lui*²².

Iar dumnezeiescul și marele Apostol și Evanghelist Ioan, arătând iarăși că toți cei ce nu cred în Mântuitorul nostru Iisus Hristos sunt antihriști, zice: *Cine este mincinosul, fără numai cel ce tăgăduiește că Iisus este Hristos. Acesta este antihristul*²³. Și dacă atunci când predica, marele Evanghelist Ioan arăta că erau mulți antihriști, oare ce să zicem acum, când atâția atei tăgăduiesc

¹⁷ Psalmi 77, 44. ¹⁸ Rom. 14, 10; II Cor. 5, 10. ¹⁹ Fapte 3, 13; 4, 10-11; Rom. 8, 34.

²⁰ Rom. 2, 12. ²¹ Ioan 12, 48-49; Rom. 2, 16; Iacov 2, 12. ²² Iuda 1, 13-15. ²³ I Ioan 2, 16-22.

dumnezeirea lui Hristos? Este adevărat că acum creștinismul s-a înmulțit pe fața pământului, dar și păgânii și ateii care tăgăduiesc dumnezeirea și învățătura lui Hristos nu sunt puțini.

Din aceștia fac parte și cei înșelați de religiile cele păgâne și diavolești, care cred în reîncarnarea trupurilor și care zic că sufletul omului după moarte se mută în alte trupuri de dobitoace, de fiare, păsări etc. Aceștia cu nimic nu se deosebesc de păgâni, de ateii și de diavoli, care se silesc să strice scripturile cele sfinte și adevărul din ele și să ducă la rătăcire pe cei pe care îi pot înșela cu minciunile lor.

Ca niciodată acum s-au înmulțit cei răi, ateii, sectarii rătăciți și înșelători, și este mare nevoie, mai mult ca oricând, de a se predica adevărul Evangheliei lui Hristos cu mare râvnă în lumea creștină de azi, deoarece foarte mulți din cei credincioși s-au întunecat și s-au rătăcit de la adevăr.

Atâta vreme n-am avut religia în școală și Biserica n-a avut libertatea de a predica adevărul și de a mărturisi tot ce trebuia pentru îndreptarea și luminarea sufletelor creștinești... În vederea acestor lucruri, zic aceste cuvinte: Să ajute Preabunul și Preaînduratul Dumnezeu pe toți preoții și misionarii ortodocși, să predice cât mai cu râvnă și stăruință în sfintele biserici și oriunde este nevoie, în trei feluri: cu mâna, cu gura și cu pilda vieții lor. Cu mâna să scrie, cu gura să predice adevărul, iar cu trăirea să dea pildă bună celor ce îi văd și îi aud.

Nimeni să nu se sfiască a spune adevărul în fața celor credincioși, măcar de n-au ajuns cu fapta la cele ce învață pe alții. Că zice un cuvios părinte:

«Nu voi mustra aspru pe cel ce învață și nu face. Căci am văzut de multe ori că lipsa lucrului celui ce învață și nu face, a împlinit-o folosul cuvântului său!»

De asemeni, în scolia de la Cuvântul IX, cap. 16, de la *Scara dumnezeiescului părinte Ioan Scărarul*, Prea Cucernicul Părinte Profesor Dumitru Stăniloae spune următoarele: „Sfântul Ioan Scărarul nu condamnă așa simplu pe cei ce laudă ceea ce nu fac ei, ci recunoaște că uneori aceștia sunt folosiți de cuvintele lor, care nu se acoperă însă cu faptele lor. Căci de multe ori cuvintele omului nu sunt ale lui, ci ale lui Dumnezeu, Care-l silește să vorbească prin conștiința lui. În acest caz, prin cuvintele ce le rostesc unii își predică sau li se predică și lor, sau, din voința de a încălzi pe alții pentru un lucru bun, se încălzesc și pe ei înșiși. Sau căldura cu care primesc alții cuvintele rostite de ei se întinde și la ei.

Scolia Sfântului Nil zice: «Trebuie să spună cele bune și cel ce nu le face, ca să înceapă, rușinat de vorbe, să săvârșească fapta»”.

Să ne aducem aminte și de pedeapsa celui ce luase un singur talant pe care l-a îngropat în pământ și a zis către cel ce i-l dăduse: *...Doamne, te-am știut că ești om aspru, care seceri de unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat. Și temându-mă, m-am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată ai ce este al tău. Și răspunzând stăpânul său i-a zis: Slugă vicleană și leneșă, știai că secer unde n-am semănat și adun de unde n-am împrăștiat. Se cuvenea deci ca tu să pui banii mei la zarați, și eu, venind, aș fi luat ce este al meu cu dobândă.* Apoi a zis: *Luați deci de*